

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13790

гр. София, 08.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в закрито заседание на 08.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **2150** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК

Образувано е искане на директор на Митница В. при Агенция „Митници“, чрез процесуален представител, юрк.С., за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските.

Ответникът по искането- „Милки Груп Био“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], не изразява становище.

Съгласно чл. 175 а ал.4 от АПК, при подадена касационна жалба срещу решението, касационният съд се произнася и по искането за изменение или допълване в частта за разноските, ако такова е направено.

Настоящото съдебно производство обаче е образувано преди влизане в сила на чл. 176а, ал. 4 АПК.

Съгласно § 40 от ПЗР ЗИД АПК,неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред.

Компетентен да се произнесе по искането е АССГ.

Както по сходен казус коректно е посочено в Определение № 3136 от 19.03.2026 г. на ВАС по адм. д. № 411/2026 г., 5-членен с-в „ Чрез граматическо тълкуване се налага извода, че неправилно този съд е преценил правилото на § 40 от ПЗР ЗИД АПК, което не е относимо само за производството пред съответната инстанция, а за цялото съдебно производство. Ако законодателят имаше предвид негова приложимост само за сезираната съдебна инстанция, следваше това да е посочено изрично, например чрез използването на законодателната техника "пред съответната съдебна инстанция". След като в текста на нормата е посочено "пред съда", налагащият се извод е, че § 40 от ПЗР ЗИД АПК е относим до приключване на делото пред всички инстанции и по всички субсидиарни производства, включително това по изменение на решението в частта за разноските. Ето защо, след като съдебното производство е образувано преди влизане в сила на чл. 176а, ал. 4 АПК и все още не е приключило, то приложим е предходният ред за произнасяне по такова искане - този по чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК, а компетентен е АССГ“.

Настоящият административен съд намира искането за изменение на решението в частта му за разноските за допустимо, като подадено в срока по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК, а разгледано по същество за неоснователно като съображенията за това са следните:

С постановеното по делото решение съдът отхвърля жалбата на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД срещу Решение с рег. № 32-719737 от 31.01 2024г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) „Митница В.“, с което по митническа декларация/МД/ MRN 23BG002002093529R4/26.04.2023 г. за внесена стока „режим допускане за свободно обръщение“, с описание „палмова мазнина RBD IFFCO HQPO 3639,224. 00 MT ,224000 кг. нето, 20 кг. кашон; СТ 112000 кашон“, е определен нов код по КН – 1517 909990, в резултат на което на „Милки Груп Био“ ЕАД са установени допълнителни задължения за досъбиране за мито в размер на 33654, 57 лв. и за ДДС в размер на 6730, 91 лв., общо 40 385,48 лв. Осъжда „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

Видно от протокола от съдебно заседание от 20.11.2025г. от процесуалния представител на директор на Митница В. при Агенция „Митници“ е поискано единствено присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. В същото съдебно заседание съдът на основание чл. 149, ал.3 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК е предоставил 7-дневен срок на страните за писмени бележки. На 27.11.2025г. са постъпили писмени бележки процесуалния представител на директора на Митница В. при Агенция „Митници“ в които вече се претендира, освен юрисконсултско възнаграждение, „ както и направените разходи в съдебното производство“.

В случая преди съдът в с.з. от 20.11.2025г. с определение по чл. 149, ал. 2 ГПК вр. с чл. 144 АПК, да обяви устните състезания за приключени и да посочи, че ще се произнесе с решение в срок, е направено единствено и само искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Не е направено искане за присъждане на разноски за възнаграждения на вещи лица. Т. се прави в писмените бележки по чл. 149, ал.3 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Съгласно т. 11 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВАС претенцията за разноски по чл. 80 ГПК може да бъде заявена валидно най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция, в случая в с.з. от 20.11.2025г., когато искане за разноски за възнаграждения на ВЛ не е направено. Съгласно мотивите на цитираното ТР- „ С действащия ГПК се урежда възможност за представяне на писмена защита при определени условия - при фактическа и правна сложност на делото. чл. 149, ал. 3 ГПК възлага извършването на тази преценка на съда, който следва да даде срок за писмено излагане на доводите и аргументите в подкрепа на становището на страните по съществото на спора. Самата писмена защита неправилно се квалифицира като продължение на устните състезания, тъй като тя само обективира това, което страната е изложила устно пред съда. Даването на възможност за точно обосноваване на разбирането ѝ по приложението на закона, не променя характера на съдебните прения, нито ги прави писмени. Представянето на писмена защита, така както е установено с чл. 149, ал. 3 ГПК, не може да бъде разбирано разширително, т. е. да бъде възможност за връщане на приключила вече фаза на процеса - тази, в която могат валидно да бъдат правени искания, с които се сезира съда, респективно да бъдат представяни доказателства, спрямо които противната страна не може да ангажира становище. Следователно с писмената защита не могат да бъдат предявени процесуално валидно искания за присъждане на разноски, съответно за техния размер. Макар и акцесорна, претенцията за разноски съставлява искане, свързано със спорния предмет, което следва, също като него, да бъде заявено до приключване на съдебното заседание, с което приключва делото пред съответната инстанция“

Ето защо искането за изменение на постановеното по делото решение в частта му за разноските е неоснователно и следва да се отхвърли.

По изложените съображения АССГ, трето отделение, 81-ви състав.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на директор на Митница В. при Агенция „Митници“, чрез юрк.С., за изменение на постановеното по настоящото дело Решение № 7870/25.02.2026г. в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: